

ਇਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਬੋਲ ਮਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਕਿ ਹੋਣਾ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਣਨਾ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਰਨਾ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਖੁੱਦ ਦੇ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ। ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਤੇ ਵਿਘਨ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਵਿਘਨ ਮਿਟਾਇਆ, ਹਿੰਮਤ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਵਿਘਨ ਆਵੇਗਾ। ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਤਲਬ ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੀ ਲਾਈਨ ਸਦਾ ਕਲੀਅਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਰੁਕਣਾ, ਵੱਧਣਾ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਵਧਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੀਵਰ ਗਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਚਲਦੀ ਕਲਾ, ਕਦੇ ਚੜਦੀ ਕਲਾ, ਕਦੇ ਉਡਦੀ ਕਲਾ। ਇਕਰਸ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਲੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਸਮੱਸਿਆ, ਕਦੇ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਕਿਉਂਕਿ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਦਾ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਾ।

ਜਿਵੇਂ ਇਥੇ ਉੱਚੀ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਚੜਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਵੀ ਵਾਹਨ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਚਾਹੇ ਬੱਸ ਵਿੱਚ, ਚਾਹੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਇੰਜਨ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹਵਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਇੰਜਣ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰੁੱਕ ਕੇ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਹਵਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਨ ਸਟਾਪ ਨਹੀਂ, ਸਟਾਪ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਕੋਈ ਨਾਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ, ਸੇਲਵੇਸ਼ਨ ਦਾ, ਸਾਧਨਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਾਲ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਕਹਿਣਗੇ-ਅੱਜ ਖੁਸ਼ੀ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ, ਅੱਜ ਯੋਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅੱਜ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਕਦੇ ਪਾਣੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਦੇ ਹਵਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਧੱਕਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਹਾਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ? ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਹਾਂ। ਅਜੇ ਨਵੇਂ ਹਾਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸੰਪੂਰਨ ਥੋੜੇ ਹੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਅਜੇ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੈ। ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਿੱਖ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਨੂੰ ਚਾਂਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਚਾਂਸ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਵੱਡੇ ਕਰਨਗੇ। ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਾ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਰਮਣੀਕ ਖੇਡ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਚਤੁਰਸੁਜਾਨ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਮਾਸਟਰ ਚਤੁਰਸੁਜਾਨ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਹੁਣ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਣੇ। ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੇ। ਖੁੱਦ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਫਲ ਖੁੱਦ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਖੁੱਦ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਪਰਛਾਈ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਸਿਰਫ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਰੂਪੀ ਪਰਛਾਵਾਂ ਆਪੇਹੀ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ - ਅੱਜ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਲੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਰਿਮਝਿਮ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੱਛਾ-

ਸਾਰੇ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਾਲ ਭੱਜ-ਭੱਜ ਕੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਭਾਵੇਂ ਪਧਾਰੇ। ਜਿਵੇਂ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਘਰ ਹੈ। ਘਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੱਧੇਗਾ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਸੰਖਿਆ ਤਾਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਮਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੰਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਚੱਲਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਸਮਾ ਗਏ ਹੋ ਨਾ! ਕਿਊ(ਲਾਈਨ) ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇਗੀ ਨਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਲੱਕੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਂਡਵ ਭਵਨ ਅਤੇ ਜੇ ਸਥਾਨ ਹੈ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਮਾ ਗਏ। ਬਾਹਰ ਤੱਕ ਤਾਂ ਲਾਈਨ ਨਹੀਂ ਗਈ ਨਾ! ਵਾਧਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਕਿਊ(ਲਾਈਨ) ਵੀ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਜਿਹਾ ਦਿਲ ਦਾ ਆਰਾਮ ਕਿਥੇ ਮਿਲ ਸਕੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਹਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣਾ, ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਭੂਮੀ ਦੀ ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਤਯੁੱਗ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਏਨੀ ਬੈਠਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬੜਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਨ ਵੀ ਫਿਰ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਅਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਟੇਲੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਟੇਲੀ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਮਿਲਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਦਾ ਸਭ ਵਿੱਚ ਰਾਜੀ ਅਤੇ ਵਾਧਾ ਮਤਲਬ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਕਰਨਾਟਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਕੀਲੱਧਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵੀ ਸਦਾ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੇਹਲੀ ਨੇ ਵੀ ਰੇਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਯੂ.ਪੀ. ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ

ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਲੇਨ ਲਿਆ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਵੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਬੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਵਿਅਕਤ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸੰਯਮ, ਸਮਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਭ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਵੇ, ਮਿਲਣ ਮਨਾਵੇ। ਓਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਆਵੇ, ਹੁਣ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਵੇ। ਖੁੱਲਾ ਸੱਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁੱਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਦੇ ਵਜੇ ਆਵੇ, ਚਾਹੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਆਵੇ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ "ਪਹਿਲਾ ਮੈਂ" ਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਮਤਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਗਿਆਨ ਚੰਦਰਮਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ:- ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਨਾਜ਼ ਹੈ, ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਾਜ਼ ਹੈ? ਸਦਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਿਨ-ਰਾਤ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਇਹ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਲਗਨ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਮਹਾਂਵੀਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ। ਘੋੜਸਵਾਰ ਅਤੇ ਪਿਆਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਪਿੱਛੇ ਯਾਦ। ਇਸ ਲਈ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਦ ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਹੀ ਨਿਆਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਜ਼ ਹੈ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ! ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬੱਚੇ ਕਿਸਦੇ ਹੋਣਗੇ? ਇੱਕ-ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਭਾਗਵਤ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਸੂਰੂ ਤੋਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਭਾਗਵਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਸਿਤਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਚਮਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਧੂਬਨ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਕਿੰਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਤਾਰੇ ਵੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਯੁਗਲਾਂ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ:- 1. ਇੱਕ ਮਤ ਦੇ ਪੱਟੇ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਫਾਸਟ ਰਫਤਾਰ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ! ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਮਤ ਇੱਕ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਤ ਹੀ ਪਹੀਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਤ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਹੀਏ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਢਿੱਲਾ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ? ਦੋਵੇਂ ਪਹੀਏ ਇੱਕਰਸ। ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਪਾਂਡਵ ਨੰਬਰਵਨ ਹਨ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ? ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਖੁੱਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਖੁਦ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਖੁੱਦ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਲੱਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ? ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਬਾਂਬੇ ਨਿਵਾਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੱਕੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਸਤੇ ਚਲਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗ, ਸਹਿਯੋਗ, ਸਿੱਖਿਆ ਸਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸੱਦੇ ਦੇ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਕਿੰਨਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ-ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਵੀ ਕਿਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਵੇ, ਨਾਂ ਬੁਲਾਵੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਹਿਜ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਵੀ ਉਮੰਗ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਸਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ' ਵਾਹ ਮੇਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ'। ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਰਿਟਰਨ ਹੈ ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ। ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਉੱਡਣ ਵਾਲੇ।

2. ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਛੱਤਰਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ 'ਛੱਤਰਛਾਇਆ' ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਛੱਤਰਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਸਦਾ ਸੇਫ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਬਰਸਾਤ ਜਾਂ ਤੁਫਾਨ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ 'ਛੱਤਰਛਾਇਆ' ਹੈ। ਛੱਤਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਹੀ ਮਾਇਆਜਿੱਤ ਹਨ। ਯਾਦ ਨੂੰ ਭੁੱਲਿਆ ਮਤਲਬ ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਸਦਾ ਸਾਥ ਰਹੇ। ਜਿਹੜੇ ਏਦਾਂ ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਸਦਾ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਸਦਾ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ। ਕਦੇ ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਭੁੱਲਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? 63 ਜਨਮ ਭੁੱਲਦੇ ਰਹੋ, ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਯੁੱਗ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ। ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਠੇਕਰ ਖਾਧੀ, ਦੁੱਖ ਮਿਲਿਆ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਭੁੱਲਾਂਗੇ! ਹੁਣ ਸਦਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। **ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ:-** ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ ਹੀ ਮਿਲਣ ਦਾ ਯੁੱਗ। ਜਿੰਨਾ ਮਿਲਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਵਧੇਗੀ। ਅਤੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੁਭ ਆਸ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੁਭ

ਆਸ ਹੀ ਮਾਇਆਜਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਖੁੱਦ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਈ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਸਭ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਲੇਕਿਨ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਮਾਏ ਰਹੇ, ਇਹ ਸੁਭ ਇੱਛਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ, ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਸਦਾ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਚਾਹੇ ਵਿਅਕਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਦੁਆਰਾ। ਸਦਾ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਕੀ ਹੈ! ਹਰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਅਵਿਅਕਤ ਮਿਲਣ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਮਿਲਣ ਆਪਣਾ। ਮਿਲਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਸੁਭ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਭਾਤ ਰਹੇਗੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਗੁੱਡ ਮੋਰਨਿੰਗ ਕਰਦੇ ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਸੁਭ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵੀ ਹੈ। ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਸੁਭ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਇਸਲਈ ਸੈਕੰਡ-ਸੈਕੰਡ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਅੱਛਾ! ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਰੂਪੀ ਸਵਧਰਮ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਭਵ: ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ, ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਪਰਧਰਮ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਵਧਰਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਰਧਰਮ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਚਾਣ ਕੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਰੂਪੀ ਸਵਧਰਮ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਬੜਾ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਥੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਹੈ। ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਗੇਟ ਖੁੱਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

*****